

Finlands landrapport

12.8.2004

ARBETSMARKNAD

1. Utvecklingstrender

Enligt finansministeriets konjunkturöversikt för maj 2004 har tillväxtutsikterna inom den internationella ekonomin förbättrats jämfört med året innan. I takt med den internationella ekonomins återhämtning har utsikterna också för Finlands ekonomi blivit gynnsammare. Liksom i fjol förväntas den inhemska efterfrågan vara fortsatt positiv, och efterfrågan tillsammans med den ökande exporten kommer i allt större utsträckning att bidra till att stärka den ekonomiska tillväxten. Inkomstnivån har stigit och skattelindringarna och den fortsatt låga inflationen ökar konsumtionsefterfrågan. Finansministeriet förutspår en ökning av totalproduktionen med 2,5 procent i år och med 2,8 procent nästa år (1,9 procent i fjol).

Efterfrågan på arbetskraft fortsätter att sjunka i år när arbetsplatserna inom primärproduktion och industri blir färre. När utbudet av arbetskraft minskar med i medeltal 10 000 personer och antalet arbetslösa minskar till under 230 000, sjunker den genomsnittliga arbetslöshetsgraden till 8,8 procent. Arbetslösheten är till stor del strukturell. Antalet personer i arbetskraftsförvaltningens utbildnings- och sysselsättningsåtgärder stiger till 3 ½ procent av arbetskraften.

Antalet arbetsplatser ökar nästa år med uppskattningsvis 10 000, när den starkare ekonomiska tillväxten bromsar nedgången i antalet arbetsplatser inom industrin och ökar behovet av verksamhet som betjänar affärlivet. Också inom offentlig förvaltning ökar antalet arbetsplatser. Sysselsättningsgraden stiger till 67,3 procent. Utbudet av arbetskraft ökar en aning, när framför allt möjligheterna för unga studerande att få arbete förbättras. Arbetslöshetsgraden sjunker till 8,5 procent. Den säsongrensade arbetslöshetsgraden är i slutet av 2005 knappt 8 ½ procent.

Utveckling av sysselsättningen enligt bransch och region

Under det första kvartalet av 2004 var antalet sysselsatta 18 000 färre än under motsvarande period året innan. I april hade sysselsättningen sjunkit med 45 000 från i fjol. Större delen av nedgången berodde på att sysselsättningsläget bland företagarna försämrats. För löntagarnas del kan man se en minskning inom industrin och i byggnadsbranschen och en ökning inom servicesektorn. Färre sysselsatta innebär också en lägre sysselsättningsnivå. År 2003 var sysselsättningsgraden 67,3 procent och i år förväntas den ligga på 67,1 procent. Positivt är att sysselsättningsgraden bland äldre har höjts märkbart.

Utveckling enligt bransch

Sysselsättningen har sjunkit mest inom industrin. Under de två senaste åren har drygt 30 000 arbetsplatser inom industrin gått förlorade av vilka cirka 20 000 försvann under fjolåret. Under mars-april minskade antalet arbetsplatser exceptionellt mycket jämfört med situationen två år tidigare. Arbetstillfällena inom industrin förväntas öka när konjunkturen vänder uppåt, även om det finns en risk för att ökningen inte motsvarar tillväxten inom världsekonomin på grund av den strukturomvandling som den internationella arbetsfördelningen orsakat.

Inom byggnadsbranschen har sysselsättningen hållit sig på så gott som samma nivå under de senaste två åren, men också där har den minskat något under de senaste månaderna. Under årets första kvartal hade branschen omkring 3 000 färre sysselsatta än ett år tidigare. Under senare delen av våren föll sysselsättningen inom husbyggnadsbranschen kraftigt.

Inom servicenäringarna har sysselsättningen som helhet fortsatt att växa, om än i betydligt långsammare takt än tidigare. Under årets första kvartal uppgick antalet sysselsatta i branschen till 1 601 000, vilket är bara omkring 7 000 fler än året innan. Vid decennieskiftet ökade sysselsättningen inom servicenäringarna som mest med omkring 40 000 personer per år och i fjol var ökningen fortfarande så stor som 17 000. I en del servicebranscher har sysselsättningsstillväxten avstannat helt och i vissa fall har antalet sysselsatta rentav börjat minska.

Sysselsättningen inom servicenäringarna har utvecklats bäst inom den del av verksamheten som betjänar fastighets- och affärsbranschen och inom utbildningen. På det sociala området har sysselsättningen sjunkit. Inom hälso- och sjukvården har sysselsättningen ökat under en längre tid, men våren 2004 visar en nedgång. Sysselsättningsutvecklingen har varit ogynnsam i kvinnodominerade branscher, det vill säga i låglönebranscher och i branscher som utnyttjar studerande som tillfällig arbetskraft. Förhållandevis mest har sysselsättningen försämrats i kaféer, restauranger och kiosker där sysselsättningen (ca 60 000) på ett år har minskat med omkring 8 procent.

Sysselsättningen av män och kvinnor

År 2003 sjönk sysselsättningsgraden något för såväl män som kvinnor efter många år av tillväxt. Arbetslöshetsgraden har emellertid inte ökat. Under det första kvartalet i år låg männens sysselsättning på samma nivå som ett år tidigare. För kvinnorna minskade sysselsättningen med 19 000.

Under det första kvartalet 2004 stod 27 200 fler kvinnor och 6 800 fler män utanför arbetskraften än vid motsvarande tidpunkt år 2003. I de flesta fallen har kvinnorna stannat hemma för att sköta hushållet. Antalet var 16 000 fler än under motsvarande tidsperiod året innan. Antalet kvinnliga studerande steg under motsvarande period med 9 000. Orsaken till fenomenet är bland annat sysselsättningsutvecklingen i de kvinnodominerade servicebranscherna, nativitetsökningen och visstidsanställningarna. När sysselsättningsläget försämras väljer en del kvinnor att studera eller ta hand om barnen i stället för att bli arbetslösa..

Regional utveckling

De regionala skillnaderna i sysselsättning och arbetslöshet är stora, trots att skillnaderna mellan de områden som arbetskrafts- och näringscentralerna (TE-centraler) omfattar inte har ökat under den ekonomiska nedgången. Sysselsättningsgraden har sjunkit mest i regioner med hög sysselsättning, i synnerhet i Nyland och i regioner som har många IT-arbetsplatser. Trots den ekonomiska nedgången har sysselsättningsgraden stigit i regioner med svag sysselsättning, såsom Södra och Norra Savolax. Man kan anta att den relativt goda sysselsättningsutvecklingen i dessa regioner hänger samman med den gynnsamma utvecklingen inom de traditionella branscherna, såsom träförädling och metall.

2. Regeringens sysselsättningsprogram

Målet i regeringens sysselsättningsprogram är att under den pågående regeringsperioden öka sysselsättningen med minst 100 000 personer och höja sysselsättningsgraden till 75 procent före år 2011. På grund av den svaga sysselsättningsutvecklingen under den första delen av regeringsperioden krävs det 45 000 nya arbetstillfällen per år under de kommande tre åren, om man vill uppnå regeringens sysselsättningsmål. I gynnsamma förhållanden är även en snabbare sysselsättningstillväxt möjlig.

För att uppnå regeringens sysselsättningsmål krävs det att den ekonomiska tillväxten stiger till i snitt 3,5 procent i år och till drygt 4 procent under åren 2005–2006. Tillväxten måste också ha en tillräckligt stor sysselsättande effekt. Det är således sannolikt att den förutspådda stärkningen av den ekonomiska tillväxten tillsammans med de politiska åtgärder som man redan fattat beslut om ännu inte räcker till för att säkerställa uppnåendet av regeringens sysselsättningsmål. Det behövs mångsidiga ekonomiska och strukturpolitiska åtgärder som stödjer en återhämtning av exporten och investeringarna och som bidrar till en fortsatt hög konsumtion och ökar de sysselsättningsskapande effekterna av tillväxten. Detta kan man åstadkomma bland annat genom att sänka arbetskraftskostnaderna i låglönebranscher och satsa på en aktiv arbetsmarknadspolitik, utbildning och förebyggande av utslagning. Vid sidan av de åtgärder som regeringen vidtagit spelar också följande inkomstpolitiska avtalsomgång en framträdande roll.

Arbetskraftspolitisk strategi 2003–2007–2010 – Lägesrapport juni 2004

Vid arbetsministeriet utarbetades sommaren 2004 en lägesrapport som är den första i sitt slag. I den granskas genomförandet av strategin med beaktande av huvudmålet och mot bakgrunden av de mål som uppställts enligt olika strategiska riktlinjer.

Strategisk riktlinje 1: Den strukturella arbetslösheten sänks och utslagningen bekämpas

Den strukturella arbetslösheten sjönk snabbt mellan 1997 och 2001. Under lågkonjunkturen, efter 2001, har antalet svårsysselsatta enligt den uppföljningsindikator som används inom sysselsättningsstrategin varit fortsatt högt, över 170 000 personer. Positivt är att sysselsättningsgraden bland äldre har fortsatt att stiga trots att den totala sysselsättningsgraden sjunkit.

De regionala skillnaderna i sysselsättnings- och arbetslöshetsnivå är fortfarande stora och inom landskapen är skillnaderna mellan de ekonomiska regionerna ofta betydande. För att man skall kunna inrikta arbetsmarknadspolitiken mera effektivt behövs det mera ingående information om de regionala och lokala arbetsmarknaderna.

Till den svåraste gruppen av strukturellt arbetslösa hör de oavbrutet långtidsarbetslösa, av vilka endast en liten del kan få arbete på den öppna arbetsmarknaden utan särskilda åtgärder. Långtidsarbetslösheten sjunker långsammare än i fjol. Under det första kvartalet i år är nedgången sammanlagt tre procent, medan den under motsvarande tidsperiod i fjol var sex procent. Varje månad tillkommer omkring 5 000 nya långtidsarbetslösa och detta kan betyda att långtidsarbetslösheten kommer att öka under de närmaste månaderna om inga nya arbetsmarknadspolitiska åtgärder vidtas. Av de långtidsarbetslösa är omkring 60 procent över 50 år.

Servicecenter för arbetskraften, reform av sysselsättningsstöden och sociala företag kan bidra till sänkningar av den strukturella arbetslösheten genom att de arbetssökandes anställbarhet

förbättras. Reformerna har emellertid inte en tillräckligt stor sänkande effekt på arbetslösheten om inte efterfrågan på arbetskraft i större utsträckning kan inriktas på just denna grupp av arbetssökande. För att höja sysselsättningsgraden och sänka den strukturella arbetslösheten är det därför nödvändigt med reformer som ökar efterfrågan på arbetskraft och sänker företagens tröskel för att anställa arbetskraft.

Strategisk riktlinje 2: Tillgången på kunnig arbetskraft säkerställs

Problemen med tillgång på arbetskraft ökade i samband med högkonjunkturen i slutet av 1990-talet och har sedan dess legat på en hög men tämligen stabil nivå. Under det första kvartalet i år har emellertid antalet företag med rekryteringsproblem minskat till 23 procent och antalet företag med egentlig brist på arbetskraft till 8 procent till följd av en avtagande efterfrågan på arbetskraft. Situationen när det gäller tillgången på arbetskraft kommer inte att tillspetsas i år, men från början av nästa år blir det nödvändigt att ägna större uppmärksamhet åt frågan.

I fjol var det troligen för första gången i Finlands historia som antalet invånare i åldern 55–64 år översteg antalet ungdomar (15–24 år), och från och med nu kommer åldersstrukturen att få en allt större inverkan på arbetsmarknaden. Eftersom också sysselsättningssituationen med all sannolikhet börjar förbättras kommer tryggheten av tillgången på kompetent arbetskraft att bli en växande utmaning under de sista åren av regeringsperioden.

Under de senaste tio åren har medianåldern på dem som utexamineras från universitet och yrkeshögskolor sjunkit en aning. Viktiga reformer som stödjer ett påskyndande av studierna, till exempel införandet av tidsbunden studierätt för universitetsstudier, är emellertid ännu bara på beredningsstadiet.

De åtgärder som inom ramen för den nationella åldersstrategin har vidtagits för att förbereda landet inför förändringarna i åldersstrukturen har hittills gett synliga resultat. Under åren 1997–2003 steg sysselsättningsgraden bland äldre (55–64 år) med närmare 14 procentenheter samtidigt som den genomsnittliga sysselsättningsgraden bara steg med omkring 4 procentenheter. Under de senaste åren har sysselsättningen av äldre i Finland förbättrats betydligt snabbare än i något annat land i Europa.

Den snabba uppgången av sysselsättningsgraden bland de äldre är en följd av att dessa stannar allt längre kvar i arbetslivet. Under det första kvartalet i år var sysselsättningsgraden bland 55–64-åringar cirka 2 procentenheter högre än ett år tidigare. Till den gynnsamma utvecklingen har medverkat framför allt att uttaget av förtidspensioner har begränsats och att de äldre till följd av systemet med deltidspensioner allt oftare deltidsarbetar. Man kan anta att utvecklingstrenden fortgår, och den gynnas i fortsättningen av effekterna av de ändringar i utkomstskyddet för arbetslösa och pensionsskyddet som beslutats av den förra regeringen. Åtgärdernas inflytande börjar synas i arbetskarriärerna omkring år 2007.

Strategisk riktlinje 3: Arbetsproduktiviteten förbättras på ett hållbart sätt

Arbetsproduktiviteten i Finland motsvarar för tillfället genomsnittsnivån i EU. Under lågkonjunkturen i början av 2000-talet minskade produktionstillväxten mer än arbetsinsatsen, vilket har lett till en svagare produktivitetsökning.

I Finland kommer de stora åldersklasserna att börja gå i pension under de närmaste åren, vilket ökar behovet av att effektivisera arbetsproduktiviteten. Målet är således att finna lösningar som möjliggör en snabbare produktivitet utveckling och som samtidigt innebär att man sörjer för de anställdas välbefinnande och deras förutsättningar att stanna kvar i arbetslivet.

Andelen deltagare i arbetsplatsutbildning har ökat, men verksamheten kring utvecklingen av arbetsplatserna håller på att avta förutom när det gäller verksamheten för att främja och bevara medarbetarnas arbetsförmåga.

Strategisk riktlinje 4: Förutsättningar skapas för en aktiv, arbetsbaserad invandrarpolitik

I slutet av 2003 var 107 000 utländska medborgare fast bosatta i Finland. Av dem ingick uppskattningsvis 48 500, det vill säga 45 procent, i arbetskraften. De största grupperna av arbetsökande enligt medborgarskap var ryska och estniska medborgare. Invandrarnas arbetslöshetsgrad uppskattades i slutet av 2003 till cirka 28,6 procent, vilket är cirka en halv procentenhet lägre än vid motsvarande tidpunkt året innan. Invandrarnas möjligheter att få arbete har underlättats tack vare att efterfrågan på arbetskraft har ökat. Särskilt äldre invandrare med svag utbildning är dock allt längre arbetslösa.

Beträffande utvecklingen av den arbetsbaserade invandrarpolitiken kommer det under de närmaste åren troligtvis inte att ske några större förändringar i behovet av utländsk arbetskraft så länge efterfrågan på arbetskraft är liten.

Strategisk riktlinje 5: Företagsamhet och självsysselsättning utökas

Sedan den ekonomiska recessionen i början av 1990-talet har ökningen av antalet företag i Finland varit konstant. För närvarande har Finland såväl om man ser till antalet som i förhållande till befolkningen fler företag än någonsin tidigare. Trots det är antalet företag per invånare lägre i Finland än i länder med hög företagsamhet. Mest har företagen ökat i servicebranschen (förutom inom handeln), till exempel inom fastighetsbranschen och i affärslivet, inom social- och hälsovårdssektorn och företagen inom andra individuella servicetjänster.

Också antalet företagare (förutom inom lantbruket), som uppgick till 213 000, var enligt arbetskraftsundersökningen i slutet av 2003 större än någonsin tidigare. Företagarna motsvarar 9 procent av den totala sysselsättningen. Företagsvärlden domineras av småföretag, vilket avspeglas i att 93 procent av företagen har under 10 anställda och närmare två tredjedelar bara en anställd. De små och medelstora företagen sysselsatte 62 procent av personalen i företagssektorn och stod för 52 procent av omsättningen år 2002. Sedan 1995 har omkring 75 procent av alla nya arbetstillfällen skapats i små och medelstora företag.

En angelägen utmaning för företagandet är att öka antalet företag liksom också deras storlek.

3. Lagstiftning, redogörelser, arbetsgrupper

Lagen om integritetsskydd

Lagen om integritetsskydd i arbetslivet förnyas. Till den fogas bestämmelser om behandling av information som berör skydd av arbetstagares e-post, kamerabevakning och narkotikabruk. Avsikten är att republikens president stadfäster lagen 13.8.2004 och den kommer att träda i

kraft i början av oktober. Mer information finns i adressen:
<http://www.mol.fi/svenska/aktuellt/press1108200401.html>

Lagpropositionen om medlemskapet i personalfonder

Regeringen godkände i mitten av maj 2004 en proposition till riksdagen enligt vilken personalfondslagen ändras så att enskilda arbetstagare i företag som hör till samma koncern och omfattas av samma vinstpremiesystem skall kunna ansluta sig till en personalfond som är verksam inom koncernen, om det finns en bestämmelse om detta i fondens stadgar. Medlemmar som anslutit sig till fonden skall ha samma rättigheter och skyldigheter som fondens övriga medlemmar. Antalet till fonden frivilligt anslutna medlemmar kan maximalt uppgå till hälften av medlemskåren.

I samband med lagändringen beaktas även den nya lagstiftningen om europabolag som ökar betydelsen av filialer. Enligt propositionen kan en personalfond bildas även vid en filial som är registrerad i Finland.

Lagpropositionen om personalrepresentation vid europabolag

Statsrådet har godkänt lagpropositionen om personalrepresentation vid europabolag och avsikten är republikens president stadfäster den 13.8.2004. Lagen om personalrepresentation vid europabolag träder i kraft den 8.10.2004.

Genom lagen verkställer man i Finland EU-direktivet om personalrepresentation vid europabolag. Enligt lagen förverkligas personalrepresentationen vid europabolag i första hand genom förhandlingar och avtal. I fall överenskommelse inte kan uppnås, tillämpas lagens subsidiära bestämmelser.

Regeringens redogörelse om arbetslivet

Regeringen beslöt den 25 maj 2004 att avge en redogörelse om arbetslivet till riksdagen. Redogörelsen baserar sig på ett av riksdagen godkänt uttalande i samband med behandlingen av arbetsavtalslagen, där statsrådet förutsattes utreda närings- och arbetslivets utveckling samt förändringar i företags funktionssätt och -miljö och huruvida arbetslagstiftningen svarar mot de krav som förorsakas av förändringarna i verksamhetsmiljön.

Målet med redogörelsen är att beskriva allmänna utvecklingstrender inom arbetslivet. I redogörelsen presenteras dragen i arbetsförhållandens utveckling, förändringar i arbetslivets struktur och arbetsorganisationers verksamhetssätt samt i sätten att anlita den sysselsatta arbetskraften.

Redogörelsen om arbetslivet finns på följande webbsida:
<http://www.valtioneuvosto.fi/tiedostot/pdf/sv/85881.pdf>

Globaliseringsarbetsgrupp

Arbetsministeriet tillsatte i maj 2004 en arbetsgrupp för globaliseringen i arbetslivet. Arbetsgruppens uppgift är att undersöka personalens ställning när ett företag flyttar en del av sina produktionsenheter eller sin produktion utomlands. Undersökningen bygger på regeringsprogrammet och utgör en del av beredningen av regeringens globaliseringsstrategi. Arbetsgrup-

pen skall ha sin undersökning klar före utgången av november 2005. Arbetsgruppen består av representanter från arbetsministeriet, statsrådets kansli, handels- och industriministeriet samt representanter för de centrala arbetsmarknadsorganisationerna och Företagarna i Finland.

Bakom tillsättandet av arbetsgruppen ligger den växande trenden i företag att flytta produktionen utomlands, det s.k. Kinafenomenet. Utredningsarbetet anknyter också till Internationella arbetsorganisationen ILO:s världskommission och dess rapport om globaliseringens sociala dimension.

Arbetsgruppens uppgift är att på bred bas klarlägga företagens överföring av produktionen som en arbetsmarknadsfråga. I arbetet skall vikt fästas vid de arbetskraftspolitiska riktlinjerna och arbetslagstiftningen och dessutom vid arbetsmarknadsparternas och de olika myndigheternas mål och verksamhet.

Strukturreformen av offentlig arbetskraftsservice

Arbetsministeriet har för perioden 1.4.2004–31.1.2005 tillsatt en projektgrupp för reformering av den offentliga arbetskraftsservicens servicestruktur och även undergrupper för genomförandet av viktiga delområden inom projektet.

Projektgruppens uppgift är att

- utarbeta förslag till riksomfattande riktlinjer för en reform av den offentliga arbetskraftsservicens servicestruktur och till åtgärder som stärker arbetskraftsbyråns roll i ett regionalt samarbete
- komma överens om metoder för uppföljningen av servicestrukturprojektet
- stödja, utvärdera och följa upp genomförandet av servicestrukturprojektet
- fatta beslut om undergruppernas uppdrag och tidtabell.

Till stöd för projektet har man tillsatt följande undergrupper: undergruppen för jobbcenter, undergruppen för individuell service av arbetssökanden, undergruppen för arbetsgivartjänster samt pilotprojektet för elektroniska tjänster. För närvarande inriktar sig planeringen av jobbcenter på större arbetskraftsbyråer som deltar i projektet och på vilkas områden det finns servicecenter för arbetskraften. Utifrån de erfarenheter som detta ger kommer man under 2005 att utvidga projektet till andra arbetskraftsbyråer samtidigt som man utvärderar gruppernas uppgifter och sammansättning.

Utveckling av elektroniska nätverkstjänster utgör en del av strukturreformen av offentlig arbetskraftsservice. Avsikten är att en allt större del av arbetsförmedlingens kunder skall övergå till att använda nätverkstjänster, vilket skulle möjliggöra elektronisk matchning av den öppna arbetsmarknaden.

I samband med samtliga arbetsministeriets nya elektroniska användartjänster används kontrollteckentjänster för identifikation. Folkpensionsanstaltens, arbetsministeriets och Skattestyrelsens gemensamma Tunnistus.fi -service kan användas av personer med Nordeas, Andelsbankens eller Sampos användar-ID. Även bruk av EID-kort, dvs. elektroniskt identitetskort, är möjligt.

I februari öppnades en serviceform som möjliggör elektronisk sökning till arbetskraftsutbildning. För tillfället ifylls ca 14 procent av utbildningsansökningarna elektroniskt. Målet är att andelen inom ett år skulle stiga till 50 procent.

Även arbetsförvaltningens webbsidor www.mol.fi kommer att förnyas under år 2004. Sidorna blir tydligare och mångsidigare och kommer att innehålla nya söktjänster. De elektroniska användartjänsterna görs lätt tillgängliga och lätthanterliga.

ARBETSMILJÖ

1. Utvecklingstrender

Arbetsmiljön och arbetsförhållandena har fortsatt att utvecklas positivt i ett längre perspektiv. Olycksfallssiffrorna har varit ganska stabila under en femårsperiod. Sjukfrånvaron och invaliditetspensionerna har fortsatt ökat något med psykiska sjukdomar samt sjukdomar i stöd- och rörelseorganen som främsta orsaker. I vilken utsträckning dessa har sin orsak i arbetsmiljön har inte kunnat dokumenteras. En allt för stor brådska och stress är alltså stora utmaningar för arbetsmiljöpolitiken.

2. Aktuellt

Veto-programmet (2003 – 2007) har som mål att befrämja ett mera dragkraftigt arbetsliv (namnet kommer från ordet lockande eller dragkraftigt arbetsliv). De första projekten tillhörande programmet har inletts. Olycksfallsprogrammet (2002-2005) fortsätter.

Som utgångspunkt för social- och hälsovårdsministeriets politik i arbetsmiljöfrågor är i första hand arbetarskyddsstrategin från 1998. Stor vikt läggs på samverkan mellan alla aktörer på området. En andra uppföljningsrapport för strategin är under beredning och skall behandlas i samråd med arbetsmarknadens parter. Samtidigt skall behovet att förnya strategin utvärderas. I detta sammanhang är det värdefullt, att man för tillfället som nordiskt samarbete följer upp EU:s nya arbetsmiljöstrategi med hjälp av en nyutvecklad Score Board modell. Första versionen (Score Board 2003) har publicerats och presenterats även på EU:s generaldirektörsmöte i april i Dublin.

3. Arbetsmiljölagstiftning

Den kommission som i enlighet med inkomstpolitiska avtalet för 2003-2004 tillsattes i maj 2003 för revision av lagen om tillsynen över arbetarskyddet skall inom kort överlämna sitt betänkande. Lagen reglerar bl.a. myndigheternas tillsynsarbete, samarbetet på arbetsplatserna och arbetarskyddsfullmäktiges ställning.

4. Arbetarskyddsförvaltning och tillsyn

Arbetarskyddsstrategin omsätts i praktiken genom resultatstyrning av distrikten. Balanced Score Card modellen tillämpas i planeringen. Social- och hälsovårdsministeriet har med en skrivelse 30.6.2004 gett distrikten anvisningar om beredningen av resultatavtalen för år 2005. Centrala tyngdpunktsområden är såsom under de senaste åren: psykiskt välbefinnande i arbetet, förebyggande av sjukdomar i stöd- och rörelseorganen samt förebyggande av arbetsolycksfall.

BILAGOR

Den ekonomiska utvecklingen 2001 – 2005 (centrala prognossiffror)

	2003*	2001	2002*	2003*	2004**	2005**
	mrd. EUR	procentuell volymändring				
BNP till marknadspris	143	1,1	2,3	1,9	2,5	2,8
Import	43	0,2	1,9	0,9	2,3	3,2
Totalutbud	186	0,9	2,2	1,6	2,5	2,9
Export	53	-0,8	5,1	1,3	2,7	4,7
Konsumtion	107	2,0	2,2	2,7	2,5	1,9
privat	75	1,8	1,5	3,6	3,0	2,1
offentlig	32	2,4	3,8	0,7	1,4	1,4
Investeringar	26	3,9	-3,1	-2,3	1,8	2,5
privata	22	3,3	-4,6	-3,8	2,4	3,0
offentliga	4	8,1	6,6	6,5	-1,4	-0,3
Sysselsättningsgrad, %		67,7	67,7	67,3	67,1	67,3
Arbetslöshetsgrad, %		9,1	9,1	9,0	8,8	8,5
Konsumentprisindex, förändring, %		2,6	1,6	0,9	0,5	1,8

Källor: Statistiskcentralen, Finlands Bank, OECD, EU

Prognos: Finansministeriets ekonomiska avdelning

* förhandsuppgift

** prognos

Arbetsministeriets sysselsättningsöversikt, juni 2004

<http://www.mol.fi/katsaukset/tilr200406.htm>

Finansministeriets konjunkturöversikt, maj 2004

<http://www.vm.fi/tiedostot/pdf/sv/78377.pdf>